

РЕШЕНИЕ

№ 5089

гр. София, 21.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 90 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ

при участието на секретаря МОНИКА СТ. ТОПУЗОВА
като разгледа докладваното от ВАЛЕНТИН Т. БОРИСОВ Гражданско дело
№ 20221110116197 по описа за 2022 година

Софийският районен съд е сезиран с искова молба с предявени от М. Г. ==, със съд. адрес гр. София, срещу «България Ер» АД, гр. София, искове по чл. 368, ал. 1 от ТЗ вр. чл. 7, §. 1, б. «а» от Регламент /ЕС/ № 261/2004 г., за осъждане на ответника да заплати на всеки от ищците сума в размер на по 250 евро, ведно със законната лихва от забавата на 28.03.2022 г. до окончателното изплащане, представляващи обезщетение за закъснял полет номер FB 301 по направление летище София, България – летище .., ... на 22.12.2019 г., както и сума в размер на 55.77 евро, представляващи обезщетение за забава за периода 15.01.2020 г. – 27.03.2022 г.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК по делото не е постъпил писмен отговор от ответника «България Ер» АД, гр. София.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Между страните не е налице спор, а и от представените по делото писмени доказателства и от разпита на свидетеля Нестор Иванов Кацев Булски се установява, че М. С. е сключила договор за пакетно туристическо пътуване за екскурзия до ... Съгласно договора, пътуването е следвало да бъде осъществено чрез полет, извършен от самолет на “България Ер” АД.

На 12.12.2019г., туристическият оператор е закупил групов самолетен билет, включително за М. С., с резервационен номер ... от София за .. за дата 22.12.2019г. Полетът е под номер FB 301. Съгласно сключеният договор за въздушен превоз, полетът е следвало да излети от летище София на 22.12.2019г. в 14:45ч. и да пристигне в ..., ..., на 22.12.2019г. в 15:40ч.

За полет FB301 М. С. се е регистрирала и ѝ е издадена бордна карта. Полет FB301 е закъснял, като излитането е било в 19:11ч. на 22.12.2019г., а пристигането в 21:25ч. на 22.12.2019г. Това са 4 часа и 26 минути повече от първоначално предвиденото. На 29.12.2019г. съпругът на М. С. - ..., е изпратил до “България ЕР” АД покана за изплащане на сумата от 250 евро за всекиго, представляващо обезщетение за отменен/ закъснял полет. Даден е срок за изпълнение до 14.01.2020г.

От приетото по делото и неоспорено от страните заключение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза ответното дружество на 13.12.2022 г. е превело по сметка в Първа инвестиционна банка АД на процесуалния представител на ищцата Адв. дружество В. и Л.. сума в размер на 977.92 лв., с посочено основание обезщетение М. ..., ... Разходът е осчетоводен като е кредитирана сметка за обезщетение за пътници, поради което няма налично задължение за М. ... и ....

От установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 368, ал. 1 от ТЗ вр. чл. 7, § 1, б. „а“ от Регламент /ЕС/ № 261/2004 г. и чл. 86 от ЗЗД.

Ищецът поддържа в исковата молба и в хода на съдебното производство, че е носител на право на вземане в предявения пред съда размер, дължимо съобразно разпоредбата на чл. 7, § 1, б. „а“ от Регламент /ЕС/ № 261/2004 г. в хипотезата на закъснение на полет /чл. 6/ има право на обезщетение от опериращия въздушен превозвач по чл. 7 от Регламента.

Съгласно установената практика на СЕС във връзка с прилагане на регламента - Решение на СЕС от 26.03.2020г по дело C-215/18, Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на

полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 трябва да се тълкува в смисъл, че пътникът на полет, закъснял с три часа или повече, има право да предяви иск за обезщетение на основание на членове 6 и 7 от този регламент срещу опериращия въздушен превозвач дори ако между пътника и този въздушен превозвач няма сключен договор, а полетът е част от пакетно туристическо пътуване, което попада в обхвата на Директива 90/314/ЕИО на Съвета от 13 юни 1990 година относно пакетните туристически пътувания, пакетните туристически ваканции и пакетните туристически обиколки. Авиокомпанията няма право да променя часа на полета, а подобна клауза в договора с потребителя би била неравноправна и нищожна.

На следващо място съгласно Решение на СЕС от 19.11.2009г по съединени дела C-402/07 и C-432/07, членове 5,6 и 7 от Регламент (ЕО) №261/2004 трябва да се тълкуват в смисъл, че пътниците на закъснели полети може да се приравняват на пътниците на отменени полети за целите на прилагане на правото на обезщетение и по този начин могат да се позоват на правото на обезщетение по чл.7 от горепосочения Регламент, когато поради закъснение на полет пътниците претърпяват загуба на време, равна или по-голяма от три часа» с други думи - когато достигнат своя краен пункт с три или повече часа след предвиденото от въздушния превозвач време за пристигане по разписание. В случая е безспорно, че закъснението е 4 часа и 26 минути.

На следващо място съдът намира и че с плащането в хода на процеса на исковата сума за главница ответникът е признал основанието на иска. До този извод се стига и с оглед приетото и неоспорено заключение на съдебно – счетоводната експертиза, тъй като според вещото лице ответното дружество на 13.12.2022 г. е превело по сметка в Първа инвестиционна банка АД на процесуалния представител на ищцата Адв. дружество В. и Л.. сума в размер на 977.92 лв., с посочено основание обезщетение М. ..., ... Разходът е осчетоводен като е кредитирана сметка за обезщетение за пътници, поради което няма налично задължение за М. ... и .... Затова съдът намира, че доколкото е посочено, че се плаща сума в размер на 977.92 лв. за ищцата и съпругът ѝ, ответното дружество е заплатило на всеки от тях сума в размер на 488.96 лв., което е левовата равностойност на 250 евро. Затова съдът намира, че искът за главница следва да бъде отхвърлен, поради плащане в хода на

процеса, а на ищеца да бъде присъдена законната лихва за периода от депозиране на исковата молба 28.03.2022 г. до датата на плащането 13.12.2022 г., която определена по реда на чл. 162 от ГПК и при изчисление с лихвен калкулатор, е в размер на 18.13 евро.

С оглед извода за основателност на главния иск и с оглед на акцесорния характер на иска по чл. 86 от ЗЗД за присъждане на обезщетение за забава в размер на законната лихва, съдът намира същия за основателен за сума в размер на 55.77 евро, представляващи обезщетение за забава за периода 15.01.2020 г. – 27.03.2022 г. , като размера на иска съдът определя по реда на чл. 162 от ГПК и при изчисление с лихвен калкулатор. В тази насока съдът намира, че с оглед частичното плащане на задължението в случая следва да бъде погасена главницата по реда на чл. 76, ал. 1 от ЗЗД, тъй като платената от ответника сума съответства именно на главницата, като не е приложим реда на чл. 76, ал. 2 от ЗЗД.

При този изход на делото в тежест на ответника следва да се поставят на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК разносните по делото – 300 лева за заплатена държавна такса в размер на 100 лв. и депозит за съдебно-счетоводна експертиза в размер на 200 лева, а на Адв. дружество В. и Л.. следва да бъде присъдено възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ в размер на 780 лв. по реда на чл. 38, ал. 1 , т. 3 от ЗА. В тази насока съдът намира за основателно възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ищеца в размер на 1 560 лв., с оглед фактическата и правна сложност на делото.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „България Ер“ АД ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. София, Аерогара София, ..., да заплати на М. Г. С... – ... ЕГН *****, със съд. адрес гр. София, ..., чрез Адв. дружество В. и Л., чрез адв. В., по иска по чл. 86 от ЗЗД сума в размер на 55.77 евро, представляващи обезщетение за забава за периода 15.01.2020 г. – 27.03.2022 г. върху главница в размер на 250 евро, представляваща обезщетение за закъснял полет номер FB 301 по направление летище София, България – летище ..., ... на 22.12.2019 г., както и да заплати сума в размер на 18.13 евро, представляваща законна лихва за забава за периода от депозиране на исковата молба 28.03.2022 г. до датата на плащането 13.12.2022 г. на главница в размер на 250 евро, като

ОТХВЪРЛЯ иска с правно основание чл. 368, ал. 1 от ТЗ вр. чл. 7, § 1, б. „а“ от Регламент /ЕС/ № 261/2004 г. за заплащане на главница в размер на 250 евро, представляваща обезщетение за закъснял полет номер F B 301 по направление летище София, България – летище .., ... на 22.12.2019 г., поради плащане в хода на процеса.

ОСЪЖДА „България Ер“ АД ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. София, Аерогара София, ..., да заплати на М. Г. С... – ... ЕГН *****, със съд. адрес гр. София, ..., чрез Адв. дружество В. и Л., чрез адв. В., на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 300 лв., представляваща разноски по делото пред СРС.

ОСЪЖДА „България Ер“ АД ЕИК ..., със седалище и адрес на управление гр. София, Аерогара София, ..., да заплати на Адв. дружество В. и Л. ..., чрез адв. В., адрес гр. София, ..., възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ на М. Г. С... – ... в размер на 780 лв. по реда на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗА.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____